

Bruxelles, den 17. marts 2026
(OR. en)

7437/26

COH 52

RESULTAT AF DRØFTELSENE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	6996/26
Vedr.:	Den Europæiske Revisionsrets særberetning 22/2025: "Finansielle korrektioner under samhørighedspolitikken – Rammen er kompleks, og Kommissionen har indtil videre kun vedtaget én afgørelse" – Rådets konklusioner (17. marts 2026)

Vedlagt følger til delegationerne Rådets konklusioner om Den Europæiske Revisionsrets særberetning 22/2025 med titlen "Finansielle korrektioner under samhørighedspolitikken – Rammen er kompleks, og Kommissionen har indtil videre kun vedtaget én afgørelse" som godkendt af Rådet (almindelige anliggender) på 4164. samling den 17. marts 2026.

RÅDETS KONKLUSIONER**om Den Europæiske Revisionsrets særberetning 22/2025:****"Finansielle korrektioner under samhørighedspolitikken – Rammen er kompleks, og
Kommissionen har indtil videre kun vedtaget én afgørelse"**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

1. HILSER særberetning 22/2025 fra Den Europæiske Revisionsret ("Revisionsretten") og svarene på beretningen fra Europa-Kommissionen ("Kommissionen") VELKOMMEN;
2. FREMHÆVER vigtigheden af forsvarlig økonomisk forvaltning i forbindelse med gennemførelsen af EU-midler og dermed af anvendelse af finansielle korrektioner, når det er nødvendigt for at beskytte EU-budgettet mod uregelmæssigheder;
3. BEMÆRKER, at medlemsstaterne og Kommissionen under delt forvaltning i fællesskab er ansvarlige for at beskytte Unionens budget, og at der er fastsat finansielle korrektioner i forordning (EU) nr. 1303/2013 og (EU) 2021/1060 om fælles bestemmelser, der finder anvendelse på henholdsvis perioden 2014-2020 og perioden 2021-2027, med det formål at udelukke regelstridige udgifter fra EU-finansiering;
4. BEMÆRKER, at Revisionsrettens revision vurderede tilstrækkeligheden af den lovgivningsmæssige ramme for den foregående og den nuværende flerårige finansielle ramme (FFR) (2014-2020 og 2021-2027), om Kommissionen havde gjort passende brug af den lovgivningsmæssige ramme til at anvende finansielle korrektioner samt det system, som Kommissionen har indført til rapportering om gennemførelsen af finansielle korrektioner;

5. NOTERER SIG beretningens resultater, navnlig:

- at den retlige ramme giver Kommissionen skønsbeføjelser, både med hensyn til, hvornår proceduren for finansielle korrektioner skal indledes, og hvor længe den må vare
- at der er tilfælde, hvor Kommissionen foreslog en systemisk fast korrektion, der omfattede individuelt opdagede fejl, som burde have været kvantificeret særskilt
- at Kommissionen ikke altid indledte proceduren for finansielle korrektioner, så snart den endelige revisionsberetning var godkendt, fordi bemærkningerne i de endelige revisionsberetninger ikke var tilstrækkeligt underbygget og ikke altid var udtryk for en endelig holdning
- at visse finansielle korrektioner foreslået af Kommissionen efterfølgende blev reduceret uden tilstrækkelig begrundelse
- at Kommissionens vejledning om og kriterier for vurdering af centrale krav og for evaluering af, om der foreligger alvorlige mangler, ikke er klare nok og ofte ikke anvendes ensartet
- at de anslåede fremtidige korrektioner ikke afspejler Kommissionens evne til at identificere og korrigere fejl i samhørighedsudgifterne, at de samlede korrektioner ikke oplyses af Kommissionen, og at de indberettede beløb ikke er tilstrækkeligt pålidelige
- at medlemsstaterne har foretaget væsentlige finansielle korrektioner efter deres egne revisioner, Kommissionens og Revisionsrettens revisioner og undersøgelser foretaget af OLAF;

6. NOTERER SIG Kommissionens holdning i dens svar på kommentarerne, bemærkningerne og anbefalingerne i Revisionsrettens beretning, navnlig:

- at formålet med at anvende finansielle korrektioner er at beskytte Unionens budget ved at udelukke regelstridige udgifter og ikke at straffe medlemsstaterne, politikgennemførelsen og programmerne, når der konstateres systemsvagheder eller uregelmæssigheder, men i stedet at arbejde tæt sammen under delt forvaltning for at forbedre systemerne og genoprette en situation, hvor Unionens budget er beskyttet
- at alene muligheden i den lovgivningsmæssige ramme for at gennemføre obligatoriske finansielle nettokorrektioner, der medfører tab af tildelinger, har haft en betydelig

afskrækkende virkning og har bidraget til at styrke medlemsstaternes kapacitet til at opdage og korrigere i forhold til tidligere perioder

- at forbedringer i forvaltnings- og kontrolsystemerne ikke hovedsagelig håndhæves eller gennemføres gennem finansielle korrektionsprocedurer, men ved hjælp af andre retlige værktøjer, primært øjeblikkelig afbrydelse af betalingsfrister med de nødvendige afhjælpende foranstaltninger og suspendering af betalinger, så snart der konstateres en alvorlig mangel eller uregelmæssighed
- at Unionens budget er beskyttet, uanset om de finansielle korrektioner gennemføres af Kommissionen eller af medlemsstaterne, eller om de fører til en reduktion af EU-bidraget eller ej, da de regelstridige udgifter er udelukket fra EU-betalingerne og dermed fra Unionens budget;

7. ANERKENDER Revisionsrettens vurdering af, at der med hensyn til både den foregående og den nuværende programmeringsperiode er en række svagheder i udformningen af mekanismen vedrørende finansielle korrektioner, der skal afhjælpes, og at anvendelsen af korrektioner kun er delvis effektiv med hensyn til at beskytte EU-budgettet;
8. OPFORDRER Kommissionen TIL at følge op på Revisionsrettens anbefaling og sikre rettidig og forholdsmæssig gennemførelse af finansielle korrektioner i overensstemmelse med gældende ret, med ensartethed i vurderingen af centrale krav og med respekt for medlemsstaternes og støttemodtagernes ret til at forsvare sig og fremlægge den nødvendige dokumentation i alle faser af proceduren;
9. OPFORDRER Kommissionen TIL at forbedre rapporteringen om korrektioner vedrørende samhørighedspolitikken i de årlige aktivitetsrapporter og i den årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, som anbefalet af Revisionsretten, samtidig med at den retlige ramme, som fælleslovgiverne har fastlagt for medlemsstaternes rapporteringsforpligtelser, respekteres;
10. ANERKENDER behovet for at etablere en effektiv, gennemsigtig, forholdsmæssig og forudsigelig korrektionsmekanisme for programmeringsperioden efter 2027, der har til formål både at sikre retssikkerheden og beskyttelsen af Unionens budget og at nå de politiske prioriteter med større klarhed om definitionerne af uregelmæssigheder og gældende ret.